

skal anvendes, er en Mulkt paa 400 Kr., saa paa det Omraade mener jeg netop, at det af mig fremsatte Forslag nærmer sig til de af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) fremsatte Anstuelser. Det ærede Medlem mente, at Forslaget ikke var vidtrækkende nok, idet det kun omhandlede Brændevin og ikke andre Spirituosa. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at efter den ældre færøske Lov, som dette Lovforslag knytter sig til, forstaaes der ved Brændevin ikke blot Korn- og Kartoffelbrændevin, men ogsaa andre destillerede stærke Drikke, saa at f. Ex. den, der paa Færøerne sælger Punschetrakt eller andre lignende Sager, ogsaa kan blive straffet efter Brændevinsloven. Hvad bairisk Öl angaar, har der ikke været nogen Fare for Uuaadelighed eller overdreven Nydelse deraf paa Færøerne. Jeg holder heller ikke af, at man faar for mange og for strenge Bestemmelser mod Drikkædeligheden, og skulde det virkelig vise sig, at Nydelser af bairisk Öl bliver overdrejet i den Grad, at der kunde blive nogen Fare for den lille Befolkning deroppe, kan der være god Tid for Lovgivningsmagten til at skride ind; men den Fare er slet ikke til Stede. Der er ingen Bryggeri paa Færøerne, og den Smule Öl, de faae, faae de navnlig herfra. Dette Forslag kommer ikke saa meget frem for at formindste Drikkædeligheden — thi den er formindstet, den er trængt tilbage ad Frivillighedens Vej — men for at hjælpe paa de frivillige Bestræbelser og for at hindre Tilbagefald. Hvis det høie Thing ikke maatte synes om en Bestemmelse som den, at Brændevin ikke maa udsælges i mindre Maal end $\frac{3}{4}$ Pot, saa vil Sagen jo blive prøvet i et Udvalg og Bestemmelsen altsaa kunne gaa ud. Jeg lægger nu heller ikke særlig megen Vægt paa den, idet jeg anser en saadan Lov for brugbar, selv om denne Bestemmelse gaar ud. Hvad jeg navnlig sætter Pris paa, er §§ 1 og 5, og beholder man dem, vil jeg anse det for et betydeligt Fremskridt, der sker ved Loven. Jeg skal villig erkende, at den nævnte Bestemmelse om $\frac{3}{4}$ Pot som Minimumsmaal var jeg fra først af ikke videre varm for, det er Sagthingets Forslag, og da Sagthinget har vedtaget Bestemmelsen, har jeg ikke fundet nogen Grund til ikke at tage den med, saa meget mere som jeg dog mener, at den nok kunde gøre nogen Nytte. Naar et æret Medlem overfor mig som Forslagsstiller har fremdraget, at dette Forslag fremkalder Provisorier, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg som bekendt er en ivrig Modstander af Provisorierne, og at jeg ikke søger at støtte Provisorierne. Det forekommer mig nu ogsaa,

at man kan se Spøgelser ved høi lys Dag, og at man ogsaa kan frygte for meget for Provisorier, og hvis man ikke tør røre ved dette Spørgsmaal af Frygt for, at man derved kan lede Regjeringen til at komme med et Provisorium i en eller anden Retning, forekommer det mig, at man ikke kan fremkomme med eller drøfte noget som helst Forslag paa noget som helst Omraade, uden at Grund til den samme Frygt maa komme til Stede. Skulde som sagt imidlertid det høie Thing finde, at Et eller Andet i Lovforslaget burde forandres, kan man jo under Sagens videre Forløb stryge det, man mener ikke er gavnligt.

Justitsministeren (Melleman):

Dersom man virkelig drister sig til at være af den Formening, at Lovgivningen mod Misbrug af Brændevin i det Hele ikke hjælper noget, og hvis man fremdeles vil gaa saa vidt, at man mener, at den heller ikke vil kunne hjælpe noget paa Færøerne, hvor Forholdene dog ere meget forskellige fra, hvad de ere hos os, saa vil det ganske vist være unyttigt at behandle dette Lovforslag videre, thi saa er det paa Forhaand givet, at man aldeles ikke vil gaa ind paa en Bestemmelse af denne Bestaffenhed. Men jeg tror rigtignok, man skal være meget betænkelig ved at acceptere en saadan Opfattelse. For det Første kan jeg nemlig paa ingen Maade tiltræde den Mening, at Lovgivningsforholdsregler mod Misbrug af Brændevin her hjemme i Danmark ikke skulde kunne hjælpe noget, eller at Erfaringen skulde have godtgjort, at disse Bestemmelser ikke have hjulpet noget. Disse Bestemmelser ere forøvrigt ikke saa meget komne frem i den almindelige Lovgivning, men mere i Politivedtægterne, og de ere altsaa tildeels komne frem ved Initiativ fra selve Befolkningen, fra Kommunerne. Jeg tror, som sagt, aldeles ikke, man kan sige, at Erfaringen har godtgjort, at disse Bestemmelser ikke hjælpe noget, tværtimod tror jeg, man maa sige, at Erfaringen har godtgjort det Modsatte. Men dernæst vil jeg fremhæve, at selv om man mener, at disse Bestemmelser ikke ere saa meget virksomme her i Danmark, hvor det er saa let muligt at staffe sig Brændevin og andre spirituøse Drikke paa en eller anden Maade, saa følger deraf aldeles ikke, at lignende Bestemmelser ogsaa skulde være uden Nytte, naar de anvendes paa Færøerne, hvor man ikke har den samme Lethed med at staffe disse Ting. Det forekommer derfor ogsaa mig, at naar virkelig Befolkningen paa Færøerne og Sagthinget — og der er egentlig ikke frem-